

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA I RESOLUCIONS DE LA GAIP

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

PLE

1. Sentència del Tribunal Constitucional, de 12 de setembre de 2023, recurs d'empara sobre la **declaració de diputats/des no adscrits** del Parlament d'Andalusia.

El Ple del TC, per unanimitat, ha estimat el recurs d'empara interposat per nou diputats/des del Parlament d'Andalusia de la coalició electoral "Adelante Andalucía" en les eleccions al Parlament andalús de 2018 contra els acords de la Mesa del Parlament que van acordar la declaració dels recurrents com a diputats/des no adscrits com a conseqüència d'haver-se donat de baixa en el partit polític "Podemos".

La sentència conclou que els acords de la Mesa del Parlament han vulnerat el dret de representació política dels recurrents.

Així mateix, considera que la declaració com a diputats/des no adscrits afecta el nucli de la funció representativa dels qui formen part d'un grup polític.

També afirma que no és suficient per declarar la condició de no adscrits l'escrit signat únicament pel portaveu del grup ja que no ha quedat acreditada la voluntat del grup parlamentari, en què eren majoritaris, de donar-los de baixa.

Afirma que la identificació de partit i grup parlamentari ha estat desautoritzada per la jurisprudència constitucional i que en absència de normativa reglamentària sobre les causes d'expulsió d'un grup parlamentari cal que es respecti el principi democràtic de decisió majoritària, tal com es deriva de l'article 1.1 de la CE, cosa que no queda acreditada en aquest cas.

2. [Sentència](#) de 12 de setembre de 2023, del Tribunal Constitucional, en recurs d'empara electoral sobre **recompte de vots nuls**.

El Ple del TC, per unanimitat, desestima el recurs d'empara electoral interposat per la representació jurídica del PSOE i altres contra la sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, de 25 d'agost de 2023, que va confirmar l'Acord de la de la JEP de Madrid de 8 d'agost de 2023.

L'esmentat recurs contenciós electoral tenia com a finalitat sol·licitar un nou recompte dels vots nuls de la circumscripció electoral de Madrid en les eleccions a les Corts Generals del 25 de maig de 2023.

La sentència planteja la qüestió jurídica de si el dret de les candidatures a sol·licitar la revisió del vot nul és un dret incondicionat o si, per contra, s'ha d'invocar, almenys, l'indici de l'existència d'alguna irregularitat en el procediment electoral.

El TC arriba a la conclusió que "qui insta la revisió dels vots nuls està obligat a fonamentar la seva sol·licitud en la denúncia d'irregularitats en el procés electoral. I si bé no es poden exigir en aquests casos proves de les irregularitats al·legades, sí que, almenys, s'han d'invocar-ne indicis".

Per tant, la utilització dels mecanismes de revisió o control dels actes del procediment electoral queda condicionada al fet que el subjecte legitimat que pretén instar-los compleixi amb aquesta mínima càrrega al·legatòria.

En la demanda d'aquest recurs d'empara electoral s'afirma que en la legislació electoral no s'exigeix expressament que s'hagi d'invocar cap indici d'irregularitat durant el procés electoral.

No obstant això, el TS considera que s'han de tenir en compte altres elements constitucionals que condueixen a considerar que l'exigència d'aduir irregularitats per sol·licitar la revisió dels vots nuls no pot reputar-se contrària a la Constitució i que això podria suposar-se a la pràctica com una part del propi procés electoral, cosa que és contrària al procediment electoral dissenyat i regulat a la LOREG.

A més, afegeix que les conclusions precedents són coherents amb les exigències que es deriven del principi de proporcionalitat, ja que la reclamació incondicionada de la revisió dels vots nuls provoca una desproporció entre la finalitat perseguida, indagar la veritable voluntat dels electors, i el mitjà emprat, reiterar tota la tasca escrutadora dels vots nuls.

Així mateix afirma que, des de la mateixa òptica del principi de proporcionalitat, la celeritat en el coneixement dels resultats electorals definitius constitueix un bé jurídic a protegir, de més difícil garantia en cas de produir-se reclamacions generalitzades.

SALA PRIMERA

3. Sentència de la Sala Primera del Tribunal Constitucional, de 14 de setembre de 2023, en la qual desestima per unanimitat el **recurs d'empara** interposat per la Asociación de Automovilistas, Europeos (AEA).

Aquesta sentència confirma les sentències dictades per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Madrid de 27 d'abril de 2016 i la del Tribunal Suprem de 13 de novembre de 2019, que van considerar que l'Ajuntament de Madrid, per mitjà d'una ordenança, podia senyalitzar l'aparcament regulat amb marques de colors diferents al blau.

El TC considera que en les sentències anteriors no s'havia vulnerat en cap moment el dret a la tutela judicial efectiva ni el dret d'igualtat ni el dret a la lliure circulació pel territori nacional.

El TC inadmet la queixa referida a la lliure circulació pel territori nacional en apreciar que, com que no s'havia invocat en la via judicial, no complia el requisit processal establert a l' article 44.1.c) de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional i, per tant, no procedeix entrar a examinar-la.

4. Sentència de la Sala Primera del Tribunal Constitucional, de 15 de setembre de 2023, **recurs d'empara**.

La Sala Primera del TC estima el recurs d'empara interposat per una ciutadana que va ser condemnada per l'Audiència Provincial de Madrid a pagar part de les costes processals, tot i que l'òrgan judicial va apreciar d'ofici el caràcter abusiu i nul de la clàusula de venciment anticipat per impagament de cinc quotes del capital i dels interessos d'un contracte de préstec signat per la interessada amb una entitat bancària.

L'esmentada entitat bancària va acordar, de manera unilateral i anticipadament, rescindir el contracte com a conseqüència de l'impagament de cinc quotes.

La Jutjat de Primera Instància núm. 100 de Madrid va dictar una interlocutòria en què instava el despatx de l'execució. La interessada va formular oposició davant l'Audiència Provincial de Madrid al·legant el caràcter abusiu de tres clàusules, que va ser desestimada pel Jutjat.

Això no va ser obstacle perquè, després i d'ofici, el mateix Jutjat de Primera Instància núm. 100 de Madrid dictés una nova interlocutòria declarant la clàusula sòl abusiva i, en conseqüència, nul·la i va declarar la no aplicació de la clàusula d'interessos moratoris i la clàusula de venciment anticipat per ser considerada també com a abusiva.

El Jutjat no va declarar la condemna en costa a l'entitat bancària i contra aquest extrem la interessada va interposar recurs d'apel·lació ja que entenia que l'entitat

bancària hauria de ser condemnada al pagament de les costes processals per mala fe.

L'Audiència Provincial de Madrid va desestimar el recurs d'apel·lació basant-se en el fet que no existeixen unes regles específiques que regulin la condemna en costes.

Contra aquesta interlocutòria judicial, la interessada va interposar recurs d'empara, i la Sala Primera del TC acorda atorgar l'empara a la recurrent en considerar l'aplicació en aquest cas de la jurisprudència del TJUE en assenyalar que l'Estat ha de proporcionar mitjans adequats i eficaços perquè cessi l'ús d'aquest tipus de clàusules, destacant, entre d'altres, les sentències del TJUE de 16 de juliol de 2020 i de 7 d'abril de 2022 i afirma que és incompatible amb el principi d'efectivitat de la Directiva europea 93/13/CE de 5 d'abril de 1993, sobre clàusules abusives en els contractes celebrats amb els consumidors, un règim que permeti al consumidor carregar amb una part de les costes processals d'un procediment en el qual ha estat estimada la pretensió principal sobre el caràcter abusiu d'una clàusula contractual, atès que aquest règim crea un obstacle significatiu que pot dissuadir els consumidors d'exercir el dret conferit per l'esmentada Directiva.

TRIBUNAL SUPREM

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

5. [Sentència 1064/2023](#), de 20 de juliol, de la Sala Tercera, Contenciosa Administrativa, del Tribunal Suprem, en recurs cassacional en el qual es planteja la qüestió de si, mitjançant una ordre fiscal, pot atorgar-se una **bonificació del 30% de la taxa per utilització d'una piscina de titularitat municipal** a les persones empadronades en el municipi, basant-se en el principi d'autonomia municipal.

El TS considera que el fet d'estar empadronat en un municipi no és un criteri objectiu per tenir dret a una bonificació de la taxa per la prestació dels serveis d'una piscina o d'instal·lacions esportives, ja que això podria vulnerar el principi d'igualtat per raó del lloc on estiguin empadronats. A més, afirma que aquesta bonificació no està prevista en el TRLRHL i s'aplica el principi de reserva de llei. S'afegeix el fet que es tracta de bens de domini públic i, per tant, de tots els ciutadans.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

SALA CONTENCIOSA

6. [Sentència 585/2023](#), de 5 de juliol, de la Secció 1a de la Sala Contenciosa del **Tribunal Superior de Justícia de Galícia**, en matèria de **recurs d'alçada**.

EL TSJ de Galícia estima el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Vigo, que anul·la i obliga a retrotraure les actuacions perquè, prèvia admissió del recurs d'alçada plantejat per la part recurrent, l'Administració segueixi amb la tramitació del procediment administratiu conforme a dret i resolgui motivadament sobre la qüestió de fons.

La qüestió que es planteja és la següent: la part interessada va interposar un recurs d'alçada el mateix dia que va rebre la notificació de la resolució impugnada i l'administració competent va acordar no admetre'l per incompliment del termini d'interposició, ja que la legislació vigent estableix com a termini un mes des de l'endemà de la recepció de la resolució.

El TSJ de Galícia considera que no s'ajusta a dret la resolució de la no admissió a tràmit de l'esmentat recurs d'alçada basant-se en el principi de "pro actione" i superació dels defectes de l'excessiva diligència del recurrent amb el transcurs de les hores i, a més, afirma que en no ser preceptiva l'assistència d'un lletrat per a la interposició d'un recurs administratiu no se li pot exigir el coneixement de les normes procedimentals, i s'ha d'afavorir l'esmena dels defectes formals en la presentació dels seus escrits.

7. [Sentència 339/2023](#), de 29 de juny, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa del **Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana**, en matèria de **contractació**.

El TSJ de la Comunitat Valenciana estima parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per ASADE contra el Decret 181/2017 del Consell, pel qual es va desenvolupar l'acció concertada per a la presentació de serveis socials en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana per entitats d'iniciativa social i, en conseqüència, anul·la els articles: 151.a; 22, exclusivament l'incís "garantint la indemnitat patrimonial de l'entitat prestadora"; 23; i 13.2 paràgraf primer, d'acord amb el fonament de dret dotzè.

L'anul·lació parcial de l'esmentat Decret 181/2017 té la seva base legal en la jurisprudència del STJUE C-436/20 que fixa l'abast de les prestacions dels serveis

socials per acció concertada l'import econòmic de les quals sigui igual o superior a 75.000 euros. Així mateix, afirma que a les accions concertades per sota d'aquest llindar, no es pot estimar la pretensió de la part activa ja que no està emparada ni per la jurisprudència europea ni per la LCSP.

Anul·la l'article 15.1.a) de l'esmentat Decret que establí com a un criteri de selecció i valoració de les entitats que acudeixin a la concertació la seva implantació a la localitat on s'hagi de prestar el servei i també l'establiment d'una durada temporal dels concerts no superior a 4 anys i possibles pròrrogues per un termini màxim d'altres 10 anys.

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA (GAIP)

1. [Resolució 577/2023](#), de 6 de juliol, que estima al sol·licitant l'accés a una part dels expedients d'inspecció duts a terme per la Inspecció de Treball, en garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat de la gestió pública.

Així reconeix que la sol·licitud es basa en un interès públic i la persona sol·licitant pot voler tenir coneixement i verificar quines han estat les diligències en el desenvolupament de l'activitat pública d'inspecció realitzada per la Inspecció de Treball en relació amb unes denúncies presentades per un tercer, i que van comportar una sèrie de comunicacions constants entre el reclamant i el sindicat finalment denunciat.

2. [Resolució 680/2023](#), de 27 de juliol, que reconeix al sol·licitant el dret d'accés a la relació de llocs de treball (RLT) i fins i tot el dret a recórrer-la mitjançant sistemes digitals i format reutilitzable.
3. [Resolució 698/2023](#), de 27 de juliol, que estableix que el dret d'accés a la informació pública no empara el dret a obtenir una explicació sobre el contingut de la informació sol·licitada i lliurada al sol·licitant per molt complexa i/o tècnica que sigui.